

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

อ้วว่าไทยตอนบนได้รับศินตะกอนและของเสียต่าง ๆ รวมทั้งโลหะหนักด้วย จากแม่น้ำลำธารญี่ 4 สาย ซึ่งไหลลงสู่ทะเลในบริเวณนี้ จากการวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักเพื่อตรวจสอบลักษณะการสะสมตัวของโลหะหนักในศินตะกอนพบว่า ในบริเวณปากแม่น้ำสายลำธารญี่และพื้นที่ใกล้เคียงมีการสะสมตัวของโลหะหนักชนิดที่ทำการศึกษาสูงกว่าในบริเวณชายฝั่งทะเลและริมแม่น้ำสายลำธารญี่ บริเวณที่มีการสะสมตัวของโลหะเหล่านี้สูงสุดต้องบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา และมีแนวโน้มลดลงเมื่อห่างจากปากแม่น้ำเจ้าพระยาออกไป การสะสมตัวของโลหะตะกั่ว, สังกะสีและทองแดง ซึ่งมีการสะสมตัวสูงกว่าโลหะอื่น บริเวณที่มีการสะสมตัวของโลหะเหล่านี้สูงสุดต้องบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา และมีแนวโน้มลดลง เมื่อห่างจากปากแม่น้ำเจ้าพระยาออกไป การสะสมตัวของโลหะตะกั่ว, สังกะสีและทองแดงที่บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา หงกกล่าวเป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์ เนื่องจากพบว่ามีการสะสมตัวของโลหะหงกกล่าวในชั้นดินศินตะกอนสูงกว่าส่วนอื่น ๆ โดยโลหะเหล่านี้มีการสะสมตัวสูงในองค์ประกอบที่เป็น oxide ของเหล็กและแมงกานีส, สารอินทรีย์ และสารจำพวกคาร์บอนเนตในศินตะกอน การศึกษาครั้งนี้ยังไม่อาจกำหนด baseline ของโลหะหนักในอ้วว่าไทยตอนบนได้ เนื่องจากศินตะกอนที่เก็บได้มีความลึกและอายุของศินตะกอนไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

ในการเก็บตัวอย่างศินตะกอนเพื่อการวิเคราะห์หาปริมาณของโลหะหนักที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ควรเก็บตัวอย่างให้ได้ศินตะกอนที่มีความลึกมากกว่าการศึกษาครั้งนี้ โดยอาจใช้ Corer ที่ดีกว่า Gravity Core เช่น Piston Corer หรือ Vibro-Corer และควรตัดแบ่งชั้นของศินตะกอนให้เหมาะสมกับอายุของศินตะกอน โดยเฉพาะบริเวณที่มีการตกตะกอนท่า เช่นบริเวณปากแม่น้ำท่าจันและบางปะกง ซึ่งการแบ่งศินตะกอนออกเป็นชั้นละ 5 ซม. เป็นระยะที่ห่างกันไป และควรศึกษาปริมาณของสารอินทรีย์และสารจำพวกคาร์บอนเนตประจำตัว

บริเวณที่ควรแก่การสนใจทำการศึกษามากที่สุด คือ บริเวณปากแม่น้ำสาห่ายทั้งสี่สาย และบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะชายฝั่งทะเลของจังหวัดชลบุรีและเพชรบุรีซึ่งมีความเข้มข้นของโลหะค่อนข้างสูง และควรอธิบายผลไปในรูปของ flux ของโลหะนั้น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ลักษณะของการสะสมของโลหะหนักในตินตะกอนที่ดีกว่า (Bertine 1976, Suess and Erleukeuser, 1975)

การศึกษาปริมาณของโลหะหนักที่เกิดจากการกระทำของมูไซ์จากการศึกษาครั้งนี้ยังไม่ชัดเจนมาก ควรจะใช้วิธีการอื่นประกอบไปด้วย เช่น การศึกษาปริมาณโลหะในตินตะกอนแต่ละขนาด (Grain Size), การตรวจคุณภาพของสีที่มีเงื่อนไขเป็นอยู่ในตินตะกอน อันแสดงถึงระดับของตินตะกอนที่ได้รับอิทธิพลจากโลหะหนักจากการกระทำของมูไซ์ โดยการใช้กล้องจุลทรรศน์ตรวจตินตะกอนที่เก็บได้ อนุภาคของสีที่ชัดเจนได้แก่ สีเชีย (Chromium dioxide) และสีฟ้า (Cobalt Aluminate) ซึ่งจะช่วยแยกชั้นตินตะกอนที่เกิดการเสื่อมของโลหะหนักที่เกิดจากการกระทำของมูไซ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (Jedwab and Chesselet, 1976)